

Koukussa perhokalastukseen

AINO HYNÄ

Turkulainen Maria Tuominen on innokas perhokalastaja, joka on menestynyt myös naisten SM-kilpailuissa. Hänen kotijokensa on Paimionjoki, mutta hän suuntaa kalareissunsa myös Kuusamoon ja ulkomaille asti.

Päivi Brink teksti

Ksäni kalasti aikanaan verkoilla ja ongilla, ja ongin itsekin lapsena. Mutta varsinaisen hurahduksen koin, kun tutustuin mieheeni ja hänen lempilajiinsa, perhokalastukseen. Ensin kiersin hänen mukanaan kilpailuissa autokuskina, kunnes päätin itsekin kokeilla perhokalastusta noin kymmenen vuotta sitten, Maria Tuominen kertoo.

Tuominen kalastaa usein miehensä kanssa, mutta myös hyvin erilaisissa kalastusporukoissa.

– Mieheni asuu nyt väliaikaisesti Yhdysvalloissa, joten olen hakenut itselleni uutta kalaseuraa. Onneksi veljeni on kalamies, ja välillä lähemme tyttökavereiden kanssa kalaan. Kalassa ollaan vuorotellen yksin ja yhdessä. Joessa välimatkaa on parisataa metriä, mutta välillä kokkaillaan yhdessä nuotiolla ja jutellaan. Eri porukoiden kanssa tehdään ihan erilaiset reissut.

Ihmiset löytävät perhokalastuksen harastukseksi eri reittejä.

– Toiset kiinnostuvat lajin historiasta, toiset perhojen sitomisesta ja niiden esteetikasta, toiset taas kalastuksesta. Samaan jokeen kuitenkin päädytään. Minua viehättää lajissa saalistus. Nautin luonnossa olemisesta, mutta en ole tyytyväinen, jos kala ei nappaa.

Tuomisen kotijoki on Paimionjoki, ja sieltä hän kalastaa pääasiassa turpia.

– Halistenkoski ja Liedon Nautelankoski ovat myös hyviä kalapaikkoja. Vantaankoskelle pääsee Turusta helposti bussilla, ja Suomen perhokalastuksen keskus on Jyväskylässä pohjoiseen. Euroopan parhaita kohteita ovat Slovenia, Pohjois-Ruotsi ja Norja. Tänä kesänä kävin Kroatiaassa ystäväni kanssa kalastusreissulla.

Perhokalastukseen tarvitaan runsaasti välineitä. Tärkeimmät ovat sopivan taipuisa vapa, perhot ja hyvät kahluuhousut.

– Perhovavan on oltava sopivasti joustava, ei liikaa. Vavat ovat kuin kengät: omaan käteen sopivat löytää kokeilemalla. Vaatekaappini kallein vaate on ehdottomasti 600 euron kahluuhousut. Sellaisiin kun panostaa, jäävät kalliit farkut ostamatta, Tuominen naurahtaa.

Minkälainen sitten on hyvä perho?

– Perhot koetetaan saada näyttämään hyönteisiltä, jotka ovat kalan ravintoa kyseisessä paikassa. Toisaalta perho voi olla

MAIJA KOISTINEN

”Maailman pienin kirjolohi” EM-kisamatkalta 2016.

myös täysin luonnon ärsyke, johon kala nappaa. Jos näen, että joessa kuoriutuu vaikka vesiperhosia, koetan saada perhon näyttämään niiltä. Otan hyönteisen käteen ja kääntelen sitä, jotta näen, miltä se kalan silmin näyttää. Perhot voivat olla todellisia taideteoksia, ja monelle sidonta on käsityöharrastus tai ammatti, Tuominen toteaa.

Kisoja varten perho pitää kuitenkin pystyä sitomaan 10 minuutissa.

– Kisoissa perhoja jää puiden oksiin ja kiviin kiinni, joten kisaperhot ovat simpeleitä.

Muutama vuosi sitten Suomen vapaaajankalastajien keskusjärjestö päätti järjestää naisille omat perhokalastuksen SM-kisat houkutellakseen lisää naisia kisoihin. Tuominen ilmoittautui mukaan ja on kilpaillut siitä alkaen. Hänen kotiseuransa on Lounaissaariston urheilukalastajat ry.

– Naiset saavat toki kilpailla myös samassa sarjassa miesten kanssa, mutta on mukavaa, että meillä on myös oma sarja. Naisten kisoissa on jostain syystä enemmän yleisöä kuin miesten kisoissa, joten ne tuovat näkyvyyttä kisaperhokalastukselle. Seuraavat SM-kisat ovat Kuusamossa elokuun alussa. Olen saanut kisojen kautta oikein hyviä uusia ystäviä, Tuominen kertoo.

Vuonna 2016 Suomi lähetti ensimmäistä kertaa naisten joukkueen perhokalas-

Perhostelua Krotiassa.

tuksen Euroopan- mestaruuskilpailuihin Puolaan. Tuominen pääsi joukkueeseen, johon valittiin viisi parhaiten naisten SM-kisoissa menestynyttä.

– Se oli hieno kokemus. Ensikertalaisina olimme tyytyväisiä, kun emme jääneet viimeisiksi. Miesten ja naisten joukku-

et olivat samassa kisassa. Mukana oli 16 joukkuetta, ja voittajat tulivat Puolasta. Aina ei ollut yhteistä kieltä, mutta kyllä me jotenkin kommunikoimme. Samalla tavalla kajahtaneita ihmisiä kun olemme, niin ymmärsimme toisiamme, Tuominen naurahtaa.

”Minua viehättää lajissa saalistus. Nautin luonnossa olemisesta, mutta en ole tyytyväinen, jos kala ei nappaa.”